

blev der paa Sjælland tilstillet Jernbanepostkontoret et begrænset Antal Fripasrekvisitioner til Rejser paa Statens Baner paa Sjælland og med Statsbanernes fra Sjælland udgaaende Færger eller Dampskibe ikke alene for vedkommende Funktionærer selv, men ogsaa for hans Familie (Husstand). Det Antal Fripas, der var indrømmet de ved det sjællandske Jernbanepostkontor ansatte Funktionærer, blev ikke forøget samtidig med, at disses Tal efterhaanden steg, og ved Ikrafttræden af ovennævnte Lov, ved hvilken al Ret til Frirejser paa Statsbanerne for Postvæsenets Personale faldt bort, var Antallet af Funktionærer steget saa stærkt, at der knap var Adgang til en Frirejse om Aaret for hver af disse.

De ved Dampskibspostkontoret i Korsør tjenestegørende Postfunktionærer, der besørgede Billetsalget ombord paa Skibene, vare i Henseende til Frirejser ligestillede med de i Stilling tilsvarende statsansatte Jernbanefunktionærer saavel for deres egen Person som for deres Familiars Vedkommende. Endvidere var der indrømmet Personalet ved de ved Statsbanerne paa Sjælland beliggende faste Postkontorer samt Personalet i Postvæsenets Centralbestyrelse en begrænset Ret til Frirejser.

Fra Jernbanepostkontorenes og Korsør Dampskibspostkontors Personale er der modtaget Andragender om, at der paany maa blive tilstaaet Frirejser, og man skønner ikke rettere end, at Billighed taler for, at der indrømmes disse Funktionærer enkelte Frirejser, dels fordi der altid tidligere hele Landet over — om end i forskellig Udstrækning — har været givet dem Ret til saadanne Rejser, men dels ogsaa under Hensyn til, at Jernbanepostfunktionærernes hele Arbejde og Virksomhed foregaar paa Jernbanen og gennem Samarbejde med dennes Personale, saa at meget turde tale for, at oftnævnte Postfunktionærer fik Ret til Frirejser udenfor deres Tjeneste, om end kun efter en begrænset Maalestok.

Man har i saa Henseende tænkt sig, at der kunde tilstaaes hver af Jernbanepostmestrene, Postmesteren i Korsør, hver Postekspedient og hver Pakmester 2 Frirejser paa Statsbanerne frem og tilbage, og saaledes, at der blev indrømmet de paa-gældende Ret til eventuelt at kunne lade deres Hustruer deltage i denne Begunstigelse.

Der har været Spørgsmaal om ogsaa at kunne lade Rejserne foregaa paa de private Baner, men man har ment at burde indskrænke sig til at søge Frirejser indrømmede paa Statens Baner.

Ved Beregningen af Omkostningerne ved Indførelsen af den foreslaaede Foranstaltning maa der formentlig gaas ud fra, at Rejserne, der paa Grund af deres ringe Antal nærmest maa betragtes som Ferierejser, ville foregaa over en forholdsvis lang Bane-strækning, og man har ment som en Gennemsnitslængde at kunne sætte ca. 150 Kilometer.

Til Rejser for 4 Postmestre og 189 Postekspedienter paa II. Klasse anslaaes Bekostningen under Hensyntagen til Tillægsbetalingen for Befordringen med II- og Eksprestog at ville udgøre ca. . . . . . 4,700 Kr.
og for 210 Pakmestre paa III. Klasse ca. . . . . . 3,000 —

tilsammen ca. . . . . 7,700 Kr.,

hvilket Beløb foreslaas bevilget.

ad 13. Flyttegodtgørelserne ere hidtil blevne afholdte af det paa Understøttelseskontoen bevilgede Beløb, hvad der medførte, dels at Maksimum for den enkelte Flyttegodtgørelse var fikseret under Hensyn til de for Bevillingens Anvendelse liggende Grundregler i kgl. Resolution af 18. Januar 1850, jfr. Finansloven for Finansaaret 1906—07, dels at Flyttegodtgørelser og Understøttelser maatte holdes indenfor den ikke kalkulatoriske Bevilling, hvorved man hindredes i at imødekomme i og for sig berettigede Andragender om Flyttegodtgørelse.

Udgifterne kunne rent kalkulatorisk anslaaes til 3,000 Kr., hvilket Beløb herved søges bevilget.

ad 14. Det af Overpostkontrolør Fr. Olsen forfattede Skrift om Postvæsenet i Danmark under Kongerne Frederik den VI. og Christian den VIII. vil danne en Fortsættelse af de af samme Forfatter tidligere udgivne Skrifter om det danske Postvæsenes Historie fra dets Oprettelse til Christian den VII.s Død, jfr. forøvrigt Forslag til Finanslov for Finansaaret 1903—04, Rigsdagstidende 1902—03, Tillæg A., Sp. 521—522; paa Grund af Værkets specielle Karakter kan det ikke antages, at der ved Salget vil kunne indvindes tilstrækkeligt til Dækning af Udgifterne ved Udgivelsen, og der foreslaas derfor ydet Forfatteren et Tilskud paa 2,000 Kr., til hvilket Beløb Trykningsudgifterne maa anslaaes.